

17.10. Ne **29. neděle v mezidobí**
Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

18.10. Po svátek sv. Lukáše, evangelisty
v 17.00 Iniciativa „Milion dětí se modlí růženec“ v kostele v Libořicích

19.10. Út památka sv. Izáka Jogues a Jana de Brébeuf, kněží a druhů, mučedníků
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci

20.10. St památka bl. Jakuba Kerna, kněze, premostráta

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

21.10. Čt památka bl. Karla Rakouského

22.10. Pá památka sv. Jana Pavla II., papeže

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,

ve 14.00 pohřeb paní Heleny Vaňouskové v kostele v Liběšicích

od 15.30 Poutníkův klub pro děti na faře v Liběšicích – příprava misijní neděle

23.10. So památka sv. Jana Kapistránského, kněze

Kapitula premostrátských terciářů na Strahově

Mše sv. v 18.00 v Liběšicích – s nedělní platností

ve 21.00 **misijní most modlitby** – společná modlitba růžence za misie

24.10. Ne **30. neděle v mezidobí – MISIJNÍ NEDĚLE**

Mše svatá v **10.00 v Liběšicích** – s misijním jarmarkem,
v 15.00 v Domoušicích,

v 17.00 v Hradišti – poutní mše sv. ke cti sv. Šimona a Judy Tadeáše

➤ **V pátek 22. října se rozloučíme** s naší věrnou farnicí, **paní Helenou Vaňouskovou** z Ličkova. Po pohřebních obřadech doprovodíme tělo zesnulé na liběšický hřbitov, kde bude uložena do hrobu. Mše svatá za paní Helenu Vaňouskovou bude v neděli 24. října v liběšickém poutním kostele od 10 hodin dopoledne.

➤ Zveme Vás ke spojení v **denní modlitbě růžence** – podobně jako v době vrcholící pandemie – každý den ve 20 hodin – domácí společná modlitba za svět, za všechna trápení současné doby, na všechny úmysly Panny Marie.

➤ Srdečně Vás zveme ke slavení **Misijní neděle** v neděli **24. října v kostele v Liběšicích**. O této neděli se koná velmi důležitá **Sbírka na misie**, která je velikou pomocí v chudých zemích, kde zoufale chybí prostředky na úplně všechno. Děkujeme

předem za Vaši štědrost.

Poutníčkova

příloha

roč.20, č.42

❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele
naší farnosti a dobrodince **denně**
v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Bůh sestoupil, aby nám umyl nohy

(Papež František, 17.10.2021)

Evangelium dnešní liturgie (Mk 10,35-45) nám vypráví, že dva učedníci, Jakub a Jan, žádají Pána, aby s ním jednou mohli sedět ve slávě, jako kdyby byli "prvními ministry", nebo tak nějak. Ostatní učedníci je však slyší a jsou rozhořčeni. Na tomto místě jim Ježíš trpělivě nabízí velkou lekci: pravou slávu nezískáme tím, že se vyvýšíme nad ostatní, ale tím, že prožijeme stejný křest, jaký on - Ježíš - přijme o něco později v Jeruzalémě, tedy kříž. Co to znamená? Slovo "křest" znamená "ponoření": Ježíš se svým utrpením ponořil do smrti a nabídl svůj život, aby nás zachránil. Jeho sláva, sláva Boží, je tedy láska, která se stává službou, a ne moc, která se snaží ovládat. Ne moc, která se snaží ovládat, ne! Je to láska, která se stává službou. Proto Ježíš na závěr říká jak svým učedníkům, tak i nám: "Kdo se chce mezi vámi stát velkým, bude vaším služebníkem" (Mk 10,43). Abyste se stali velkými, musíte se vydat cestou služby, sloužit druhým.

Setkáváme se se dvěma různými logikami: učedníci se chtějí vynořit a Ježíš se chce ponořit. Zastavme se u těchto dvou sloves. První z nich je vynořit se. Vyjadřuje onu světskou mentalitu, ke které jsme vždy v pokušení: žít všechno, i vztahy, jen abychom uspokojili své ambice, vyšplhali se po příčkách úspěchu, dosáhli významných pozic. Snaha o osobní prestiž se může stát nemocí ducha, dokonce se může maskovat za dobré úmysly. Například když za dobrem, které konáme a hlásáme, hledáme ve skutečnosti jen sebe a své vlastní potvrzení, to znamená, že se chceme drát dopředu, šplhat, a to vidíme i v církvi... Kolikrát se my křesťané, kteří bychom měli být služebníky, snažíme drát se dopředu. Proto je třeba vždy ověřit skutečné úmysly srdce, ptát se sami sebe: "Proč vykonávám tuto práci, tuto odpovědnost? Abychom nabídli službu, nebo aby si nás někdo všiml, pochválil nás a vysloužili jsme si kompliment?". Těto světské logice staví Ježíš do protikladu svou vlastní: místo aby ses vyvyšoval nad druhé, sestup se svého piedestalu, abys jim sloužil; místo abys vyčníval nad druhé, ponoř se do života druhých. V pořadu "K jeho obrazu" jsem nedávno sledoval službu různých charit, aby nikomu nechybělo jídlo: měli starost o hlad druhých, starost o potřeby druhých. Dnes je mnoho, mnoho potřebných lidí a po pandemii ještě více. Dívejte se a snižujte se ve službě a nesnažte se šplhat pro svou vlastní slávu.

Zde je tedy druhé sloveso: ponořit se. Ježíš nás žádá, abychom se ponořili. A jak se ponoříme? Se soucitem do života těch, které setkáváme. Viděli jsme hlad: ale myslíme se soucitem na hlad tolika lidí? Když stojíme před jídlem, které je Boží milostí, že se můžeme najíst, je tolik lidí, kteří pracují a nemají celý měsíc dost jídla. Přemyslejme o tom. A ponořit se do soucitu. Mít soucit není číslo ze statistik: Je tolik a tolik hladových... Ne! Jsou to lidé. A já: Mám s lidmi soucit?

Se soucitem k životu těch, s nimiž se setkáváme, jako to Ježíš dělal se mnou, s tebou, s námi všemi, přistupoval k nim se soucitem. Díváme se na Ukřižovaného Pána, ponořeného do hlubin našich zraněných dějin, a objevujeme Boží způsob jednání. Vidíme, že nezůstal nahoře na nebi a nedíval se na nás, ale sestoupil, aby nám umyl nohy. Bůh je láska a láska je pokorná, nevystupuje vzhůru, ale sestupuje dolů, jako déšť, který padá na zem a přináší život. Ale jak se dostat stejným směrem jako Ježíš, jak přejít od vynořování k ponoření se, od mentality prestiže, světské mentality, k mentalitě služby, křesťanské mentality? Je třeba odhodlání, ale to nestačí. Sami to zvládneme těžko, neřkuli vůbec, ale máme v sobě sílu, která nám pomáhá. Je to křest, ponoření do Ježíše, které jsme již všichni obdrželi z milosti a které nás vede, vybízí nás, abychom ho následovali, abychom nehledali své vlastní zájmy, ale dali se do jeho služeb. Je to milost, je to oheň, který v nás Duch svatý zažehl a který je třeba živit. Dnes prosíme Ducha svatého, aby v nás obnovil milost křtu, ponoření do Ježíše, do jeho způsobu bytí, abychom byli více služebníky, abychom byli služebníky jako on.

A modleme se k Panně Marii. Ačkoli byla největší, nesnažila se vyniknout, ale byla pokornou služebnicí Páně a je plně ponořena do služby nám, aby nám pomohla setkat se s Ježíšem.